

esq. de la Valira. Anyós l'anomena «lo poblet de *Llumineras*», a. 1838. (*Relació de la Vall d'Andorra*, p. 8).

MENC. ANT. 1048: «Ego Miro facio carta ad Sta. Maria, de omnia que abeo, de terras --- casas --- est --- in apend. de Sto. Juliano de *Lauredia* vel villa de *Almuneres*; abent afrs. i in ipso rio de *Albinano*, alia --- in Sto. Martino; de III in monte de *Vergafolle*» (*Cart. d'And.* 22.1); però és evident, segons la forma viva i les modernes, i segons la majoria de les mencions antigues, que hi ha err. de lectura: els 7 pals verticals de *mun* en lloc dels 7 de *imin* (*Liminera*) o els 8 de *umin* (*Lumines* ras).

Millor: 1086: «go Raimundus --- capitulo Ste. Marie commutuamus vobis II mansiones --- in valle *Andorrensis* in apendicio de Sto. Juliano --- de *Lauredia* --- per ipsum vestrum quod vos nobis dedistis in *Alumineres* ---» (*Cart. And.* 30.15); 1176: *Alumenés*, Valls Tab. *Priv.* 395. També considero segur que en totes tres mencions hi ha mala segmentació per aglutinació de la preposició locativa *a*, i convé llegir «*a L.*» com el 1048: «villa ad *Lumineres*»; 1082: «dedistis a *Lumineres*»; 1175: a *Lumene<r>s*.

El 1275 ja tenim la lliçó ben correcta «*Lumineres*» (Valls Tab., *Priv. And.* 412; també en altres d'aquest temps publi. en el vol. II del *Cart. d'Andorra*).

ETIM. Ja indicada en *DECat.* IV, 955b4-24 és el ll. LIMINÀRIA pl. de LIMINARE 'llindar, porta d'entrada': d'acord amb la situació de la vall de *Llumineres* a l'entrada d'Andorra: com es comprova per les afrs. del doc. 1048: amb Bergafoll (que en el document de 1071 del *Cart d'And.*, toca amb *Caborreu* i el *Runer* (límit amb el terme d'Arcavell), i amb *Albinyà*, del qual la molta documentació, aplegada en el nostre volum II (70b51ss.) mostra la situació també fronterera.

La forma *Llumineres*, amb *-u-* prové de la variant de LIMEN i LIMINARE que té tanta extensió en les llengües rom. i que devia venir ja del ll. vg.: cast. ant. *lumbral* [1490], cast. mod. *umbral*, gall. i port. *lumiari*, sard *luminari*, tots ells de LIMINARE; i gall. *Lumieira* de LIMINARIA com el nom present; Alentejo *alumiada*, reto-rom. *lümmi* / *limni* < LIMEN (*DECH* V, 712); i anàlogament oc. ant. *lumdar*, aran. *lumendá*, pall. *llumendá*.

Amb tot, no em vaig saber estar de posar en ridícul l'acudit de Moreu i Rey de cercar en l'andorrà *Llumineres* l'àrab *al-munja* amb el sign. de 'la talaia'; àrab a Andorra!

HOMÒNIMS I PARÒNIMS. Alguns d'ells poden realment venir de variants de *llumenera*, o *lluminària*, derivat de *llum*. Plaça de *Lluminer* a Ribarroja de Túria (XXX, 115.19). Aldea del *Llumener* te. Mislata (XXX, anex p. 134). *Lumenero*, NP a

Rafelguaraf (XXXI, 160.14). *La Llumenària*, pda. de Banyuls de la Marenda (XXV, 7.24).

Dels següents, en canvi, m'inclino a creure que vénen de LIMINARIA, almenys la major part. Roca i camí des *lumeneres*, te. de Llessui, del poble cap amunt (XXXV, p. 191.11): o sigui cap a l'entrada de la Vall d'Assua des de Cabdella, la vall paral·lela. D'una forma masculina, *Lluminers*, mas i sot en el te. de Vidrà (XIII, 19). Serrat de *Lluminers* en el Berguedà, entre el Pla de La Quar i Borredà (Espinàs, *Camins del Berguedà*, p. 143): (formaria com el llindar del vast terme de Borredà). *Lliminer* amb var. *Lluminer* pda. munt. d'Er (XXXIII, 11.5). Font del *Llimen* a la Vall de Gallinera (XXXIII, 124.16). Manquen notícies d'un *mansus de Lamener* en el Marresme: devia ser cap a St. Cebrià de Vallalta segons un Capbreu de les rendes del Mon. de St. Pol de Mar, princ. S. XIV, p.p. Pons Guri p. 216.

Llunau, V. *Llonat Llunell, Puig*, V. *Puig-ll. Llup/Lloba, Bent*, V. vol. I, 188.

LLUPIÀ

Municipi del Rosselló, situat al sector oriental dels Aspres. El poble és a 1,5 k. de Tuïr.

DOC. ANT. 974: Lupiani (*Marca Hisp.*, 908); 967: *Lupiani* (Alart, *Cart.*, 24); 982: *Lupiano* (Skok, 99); 1007: *Luppiani* (Alart, *Bull. Soc. Agr. Pyr. Or.* x, 70); 1019: *Lupiano* (Monsalvatje XXIII, 330); 1072: *Lupiano* (Alart, *Cart. Rouss.*, 18); 1121: *Lupian* (Monsalvatje XXIII, 363); 1136: *Lopiano* (D'Albon, *Temple*, 89-90); 1165: *B. de Luptiano* (RLR III, 287); 1385: *Luppiano* (Alart, *Doc. Geogr. Hist.*, 16).

HOMÒNIMS: Lupiano, partida antiga del terme de Guissona en doc. de 1084 (Arxiu de Solsona, J. Cor.).

ETIM. Nom de pagus o predi derivat en -ANUM del ll. LUPUS o LUPIUS (Skok, 99). Inútil en fonètica catalana suposar un *LUPPIUS com fa Aebischer). No hi té res a veure un *Rubiano* de 981, per al qual, veg. *Rojà*.

Llurba, V. *Olopte Lluriac, Lluriana*, V. *Llorà Llus* (Cerd.), V. *All*

LLUT

Bancals del Llut en el terme de Salem (Vall d'Albaida) (XXXII, 150.7).

Mas de Fontdeluta, en el terme de Maials (Segrià).

ETIM. Deuen venir de l'ar. *al-üd* 'la fusta', usat com a nom col·lectiu dels arbres d'un bosc (d'aquí també *laüt*, *DECat.* v, 37a11.18, i *Ludiente*, apèndix